

עֵינוֹת הַמַּעֲשִׂוֹת -

בטי"ד

שלום יוחנן אדם יקר - ,
קשה לי לעכל את הידיעה, ובטח יש עוד כמוני כמה עשרות אנשים, שהתאהבו בך - ועבדו
איתך, ויושבים וכותבים ולו במקצת מאותם ימים במחיצתך - וגם לכבודך מינה, הייתי
רוצה להגיד קצת מן הקצת שאת בוודאי יודעת, על אישך זה שכל כולו היה מלא חיות.
הערב זה כואב - לחשוב על יוחנן, ועל הקיבוץ, ושבפעם הבאה שאגיע לא אראה אותו,
וכבר לא ירפיע על הטרקטור - וירטון לי כמה מילים - שאני נראית מימי הביניים,
ובכל זאת, ברגע שנדבר על ערערים - כל המכשולים עברו.

השנה הזאת, שזכיתי לעבוד עם יוחנן בנוי, היתה נפלאה ביותר. לקום מוקדם היה חובה,
ואחר למצוא את השביל אל ראשו ולבו של יוחנן, להבין מה בדיוק הוא רוצה שאעשה -
היכן לעבוד, איך ומתי, ועד כמה, ולנסות לעשות זאת במינימום מילים - זו היתה
משימה קשה, אך כדאית. יכולתי לעבוד איתו מ-6.00 בבוקר ועד 18.00 בערב - ולא להר-
גיש בזמן הרץ. זו היתה תקופה של חרות רוחנית, מפני שיוחנן לא דיבר סתם דברים.
לכול היתה משמעות - ומשמעויות על גבי משמעויות, ולא את כולן תפסתי - ולא את
כולן קלטתי.

זה לא ממש שהוא איננו. יש כיום בכפר הנשיא כל כך הרבה גינות וחורשות מעשה ידיו,
שבילים שהוציב, בורות שסתם, מקלטים מכוסים ורדים ובוגנביליות. כל השבילים כמעט
מספרים עליו - ועל הטרקטור הנצחי.

יוחנן - משונה, באיזה זמן מצאת לך ללכת. בשנה של כמעט-אין גשם - ואתה בטח לא היית
יכול לסבול את האין מיים בארץ, בתקופה בין פסח לשבועות - ימים שסופרים בהם ספי-
רת העומר, ומתו תלמידיו של רבי עקיבא - ולכן לא קובעים בהם שמחות.
צר לי שכה הרבית לסבול. היה שלום, איש גדול - מלא חיות. היה שלום.

היוניפרים שכה אהבת יספרו לכולם - "כאן היה אדם שאהב אותנו, שאהב את הטבע - את
החיים הבלתי מתפשרים. כאן היה אדם - עם המון גוונים וצבעים - ואף אנו קצת פחדנו
ממנו."

היה שלום.

מ ר ב א י ת ם (ארנברג)